

V E R S L A G .
= = = = =

V A N D E R E I S M E T H E T B A N J O O R K E S T
= =

D O O R D E P O E T E N .
= = = = = = = = = = = =

- GUIDO BRUGGEMAN	- WALTER MAES
- ALEX CLYCO	- GERMAIN NUTTIN
- ERIC DECLERCQ	- JOHAN SIERENS
- MARC DECRAMER	- NICO SOEN
- JACQUES LECLUYSE	- JACQUES VAN KEIRSBILCK
- JEAN-PIERRE LESAGE	- ANDRE WATTEYNE

Zaterdag 30 juli : DE REIS.

Iedereen op tijd aan het college, uitgenomen de bus ! Eenmaal aangekomen , verschrikt de chauffeur zich een hoedje, als hij alle bagage overschouwt. Waardig verklaart hij dan geen camionbegeleider te zijn. Alsof het de gewoonte is dat men het banjo-orkest met dergelijke tuigen vervoert.

Een tweede bus komt gelukkig opdagen, die eerstes, tweedes en een deel van de bagage meeneemt. Onder een weifelend Belgisch zonnetje bereiken we de Franse grens. Beide grensposten (bij Maubeuge) blijken weinig interesse te hebben en tegen 2 h bereikt de eerste bus Reims. De rest van het orkest komt echter niet in het zicht. 30 km terug vinden we hen terug langs de weg. Hopeloos blijkt het technisch defect niet te zijn. Na een kwartier wachten zien we een van de chauffeurs onderuit de bus kruipen en wat later vervolgen we onze reisweg, zij het in vertraagd tempo. Reims bezochten we in rekordtempo. Van Reims naar Chaumont en rond 9 h waren we in Besançon. In het station verorberden we onze boterhammen met wijn of koffie. Om 10 h. begon de nachtreis, die voor velen reeds geen nieuwtje meer was, zodat de meesten zich installeerden om zoveel mogelijk uiltjes te vangen. Bij de poësis blonk vooral André door zijn goed voorbeeld uit. Slechts af en toe onderbrak hij zijn diepe rust om een boterham met ei, met kaas of met hesp te verorberen, terwijl een flinke slok koffie zijn maal besloot.

Zondag 31 juli : AANKOMST TE NAX.

Om 2 h. 's morgens mochten we het meer van Genève bewonderen, alhoewel regen en vermoeidheid onze liefde voor moeder natuur wat afkoelden. Slappend bereikten we rond 4 h 30 Sion, waar alles weer in een bus gepropt werd. Na wat aarzeling besloot onze chauffeur de 14 km lange beklimming Sion - Nax (1320 m hoogte) toch aan te vangen.

Hier en daar hief een hoofse wolk reeds haar mistsluiers op, zodat we ons reeds een klein idee konden vormen van het reuze-zicht dat Nax ons zou bieden. 5 h. aankomst te Nax. Terwijl de vorige

groep valiezen pakte, namen de meeste leden nog een korte rust. Een stralende bergzon overheerste de rest van de dag, die gevuld werd met twee repetities, streekverkenning en een eerste kennismaking met de kookkunst van onze kookmoeders, waarbij **Trui** als laatste aanwinst (?). 's Avonds werd tenslotte het Zwitsers bier door onze Vlaamse kelen kritisch geproefd. Het vloeide wel-

dra met stromen. Blijkbaar beviel het enkelen tē goed !

Die avond leed niemand aan slapeloosheid.

Maandag : 1 augustus : HET EERSTE OPTREDEN

Nationale feestdag in Zwitserland /
Herdenking van de appel van Willem Tell (1291).

Om 8 h 30 vertrek naar Saint - Luc. Onze dirigent bleek plots enkele rimpels bijgewonnen te hebben. Enkele vragen stelde hij zich wel : Hoe is het Zwitsers publiek ? Is men al genoeg uitgerust ? En ook de commerciële niet te vergeten : platen en programma' s? Maar na het eerste nummertje week echter elk restje vrees. Het optreden weerstond aan elke kritiek. Het beste bewijs daarvan was het feit dat 100 platen werden verkocht. Men kon zonder angst de komende dagen tegemoet zien, slechts de regen had men nog te duchten. Op het prachtig terras van een hotel bood men ons daarna een maal aan, terwijl de Heer Bauwens ons trachtte wegwijs te maken tussen alle bergtoppen en vergezichten. Zingend verkende poësis St. Luc. Tussen de bergen klinkt alles toch beter, merkte E.H. Bouckaert op. Boordevol mooie indrukken voerde de bus ons terug naar Nax. Niettegenstaande hevige wind en allerlei kleine of minder kleine nationale vuurwerken waagde onze dirigent toch een optreden te Nax. Het plaatselijk blaasorkest vond er niets beters op dan ons een "handje" te komen toesteken. Na enkele nummertjes gaf E.H. Bouckaert echter zijn stokje aan Maartens en mochten de orkestleden weer alles inpakken. Met de bevolking mee gingen we dan naar het hoogste punt van Nax, vanwaar we een mooi zicht hadden op het feëriek verlichte Sion. Ondertussen speelde de fanfare van Nax haar beste stukje en bewezen enkele sprekers dat in hun harten nog steeds nationalisme leefde. De tweedes besloten de dag samen met Antoon en Jeannie in de Zentral, terwijl de retorica een eerder geheinzinnige nacht doorbracht.

Dinsdag 2 augustus : OPTREDEN TE LES HAUDERES
EN TE EVOLENE

Eerste kennismaking met de heer Melly . Goedheid, levensvreugde en een jeugdig hart waren voor hem het meest kenmerkend. Langs soms gevaarlijke paden voerde hij, ons met bijna onfeilbare zekerheid tot in Arola . Daar gingen we tot aan de voet van een machtige gletsjer. E.H. Gheeraert verraste ons daar met zijn perfecte wetenschappelijke uitleg : " Gletsjer = eeuwigdurende sneeuw, koperblauw is zijn typische kleur " enzovoort ...

In Les Haudères verplichtte de regen onze dirigent het orkest in tweeën te splitsen. Beide groepen deden het, elk in een hotel, zo goed mogelijk. Achteraf werden

dan wederzijdse indrukken uitgewisseld, met als eindgedachte : " Het kon moeilijker beter ! "

Vandaar naar Evolène. Nog steeds viel er regen. Dicht opeengepropt spelen we op het terras van een deftig hotel. Zelfs de high-life van de toeristenwereld vond het de moeite om eens een uurtje de regen te trotseren. Daarna bood men ons een glas aan in de stemmige

bar onder het hotel. Daar speelde een blinde man zachte pianomuziek. Voor vele muzikanten een onvergetelijk moment. Hadden alle mensen maar dezelfde levensmoed !

Woensdag 3 augustus : OPTREDEN TE VERBIERS .

Vermoeidheid en andere redens zorgden ervoor dat de mis die morgen minder talrijk werd bijgewoond. Vooral poësis schoot tekort. " Ze beleven hun vrijheid ! " merkte iemand schamper op . - Als men slaapt kan men moeilijk zijn vrijheid beleven ! - Voortaan echter zou Dries de knipper ons wel eruit knippen.

's Middags ! Verbiers ! Een prachtige stad met een mooie kerk en typische huizen.

Om 7 h. : souper. Sommigen, die hoopten op een stevig maal, moesten zich tevreden stellen met een sober maar zeer goede typische " plat de Valais " : een bord, vol met een of andere vleessoort met brood. Daarna optreden op het terras bij de zwenkom. Het was een prachtig decor, maar de afstand publiek - orkest was te groot. Na het optreden mochten we - op eigen kosten - nog een glas drinken.

Eenmaal in de bus, zocht André tevergeefs zijn 300 Fr wisselgeld. Navraag in het hotel leverde niets op. Wat later vond men in een verborgen hoek van zijn portefeuille alles terug . André kleurde weer op.

Te Nax vergiste E.H. Gheeraert zich plots, toen hij dacht terug in Menen te zijn en hij enkele hardhorigen op de gebruikelijke collegetoon naar bed stuurde.

In onze berghut bleek Guido in zijn beste doen : " slaap wel p... " / " Agge ma leute ét " . Ook op Jean-Pierre had de berglucht een verbluffende invloed . Bruisend van Vitaliteit gaf hij ons, op een uur dat alle kippen reeds lang op hun stokje zaten, nog een overdonderende yoga - demonstratie. Tenslotte raakten allen toch in de slaap verzeild.

Donderdag 4 augustus : Optreden in het sanatorium
van MONTANA .

Die dag was het mooi weer ! 's Morgens helpt Poësis een oud vrouwtje, dat bezig was stukken hout te verslepen . Daarna algemene vreugde ! En met reden !

's Middags spelen we in het sanatorium van Montana. Vooraf verraste de heer Melly ons met racletten en wijn. Voor vele orkestleden zal die man het symbool blijven van het vele moois , dat ze in Zwitserland vonden. Onze muziek scheen de zieken nieuwe hoop te schenken, terwijl voor enkelen de ontroering te groot was! Alle stijfheid, officiële instellingen eigen, ~~verdwenen~~^{en} voor één **beleven** . Een oude pater bedankte ons in naam van de zieken in het frans , terwijl de hoofdverpleegster ons en de zieken in het Duits toesprak.

Daarna wandelden we rond in Montana. Had de poësis wat verloren ? Iedereen riep zacht hetzelfde : " In.... " ??

Rond acht uur optreden in het Palais de Glace. Weinige mensen hadden lust om in die ijskelder te komen bevriezen . Echo-effect hielp het orkest wat, en het warmgelopen publiek eiste op het einde zelfs twee bisnummers !

Terug in Max, luchtte onze dirigent eens zijn hart over poësis . Conclusie : We zouden beter " stovers " gaan eten en tabak gaan naaien . Die tabak hebben we te danken aan Alex, die , toen hij hoorde dat we bij het souper te Montana geen wijn mochten drinken, vond dat onze dirigent bedankt was " dat het ~~schouwe gaf~~ ?".
schouwe gaf

Vrijdag 5 augustus : EEN BROK ALPINISME EN
OPTREDEN TE MARTIGNY.

Om 10 uur start voor een bergtocht . De alpinisten waren , tenminste bij de aanvang van de beklimming zeer talrijk . Velen echter zijn geroepen, doch weinigen uitverkoren . Een en twintig dapperen bereikten de top, waar ze ruimschoots voor hun inspanning werden beloond door een prachtig zicht . Enkele poëten geraakten tot

aan de berghut, maar de eer werd gered door enkele onversaagde klimmers als Johan, Eric en Jean-Pierre, die geen rust vonden voordat zij de top hadden bereikt.

's Avonds, optreden te Martigny, op een kiosk. Daar er zoveel volk was, moest een derde platenverkoper , nl. Patrick, worden ingeschakeld, die uit het goeie hout gesneden scheen. Er viel ons een groot succes ten deel, zodat de bisnummers op zichzelf een programma vormden.

Terug in Nax, hielden enkele poëten een korte parade met oude geweren en helmen. Gelukkig besefte E.H. Gheeraert van welke onschatbare waarde die wapens waren : (minstens honderdvijftig jaar oud , beweerde hij, ze waren van 1914). Hij kon niets beters doen dan de kunstschenkers met hun buit terug naar het museum (lees zolder) te zenden . Guido uitte dan nog zijn diep heinwee in een doorvoelde en ontroerende " first cantate of Becelair " in do groot . (met fantastische variaties .)

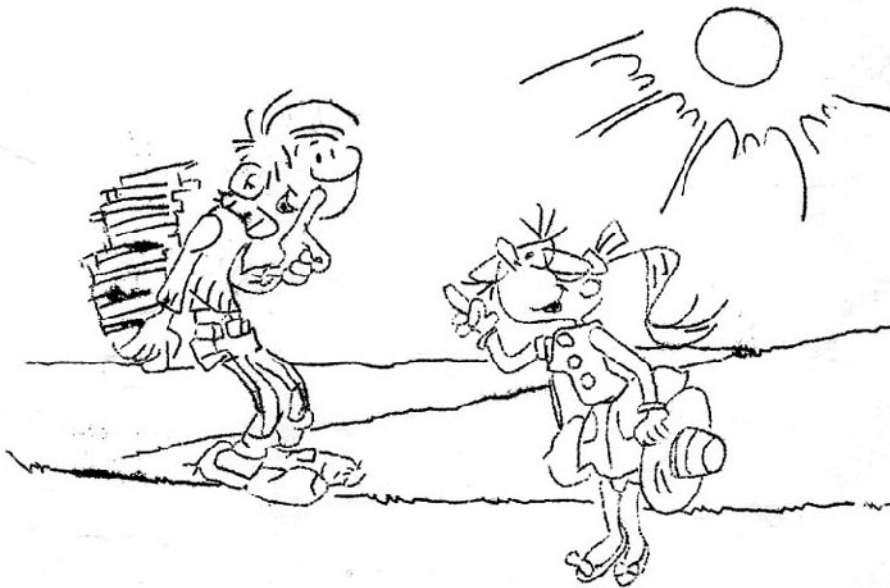
Zaterdag : 6 augustus

REIS NAAR SAAS - FEE !

Reis naar Saas Fee . (120 km) Ferienparadis, was wel het enige woord dat onze indruk kan vertolken . Ingesloten tussen met sneeuw bedekte bergtoppen, die wel reuze-kristallen leken onder de stralende bergzon is Saas Fee een echt sprookjesdorp . Ook was men zo wijs geweest in Saas Fee geen auto 's, met hun stinkende uitlaatgassen , toe te laten , zodat niets het pittoreske van het dorp kon verstoren .

We traden op voor het prachtige kerkje van Saas Fee . Weer een massa volk , zodat André de rangen der platenverkopers mocht vervoegen , vooral bij het zwak geslacht stond hij zijn man !

Zoals na ieder optreden bood de burgemeester ons na het optreden een smakelijk souper aan . Toen we op de bus stapten voor de terugreis, sloeg Guido ons met grenzeloze verstomming . Uit een kartonnen doos, haalde hij enkele prachtige voorwerpen . Geschonken door Herr Granthausen , stond erop . We stonden er eenvoudigweg paf van , ook E.H. bouckaert . Achteraf verklaarde Guido droogweg dat hij het als souvenir gekocht had .

★
IvanHuberdt

Zondag 7 augustus : OPTREDEN TE SION .

Warne mooie dag. Om tien uur plechtige mis. 5 priesters concelebreerden . Het kleine kerkje was stampvol . Na de mis, hernieuwd optreden te Nax. Deze keer hadden we meer succes, er werden zelfs vijf en dertig platen verkocht ! Daarna aperitief, door de burgemeester aangeboden en door een vriendelijke juffrouw ingeschonken. 's Middags konden de poëten zowat overal vinden. enkelen wandelden er anderen rustten in de berghut of in " Ma Vallée " .

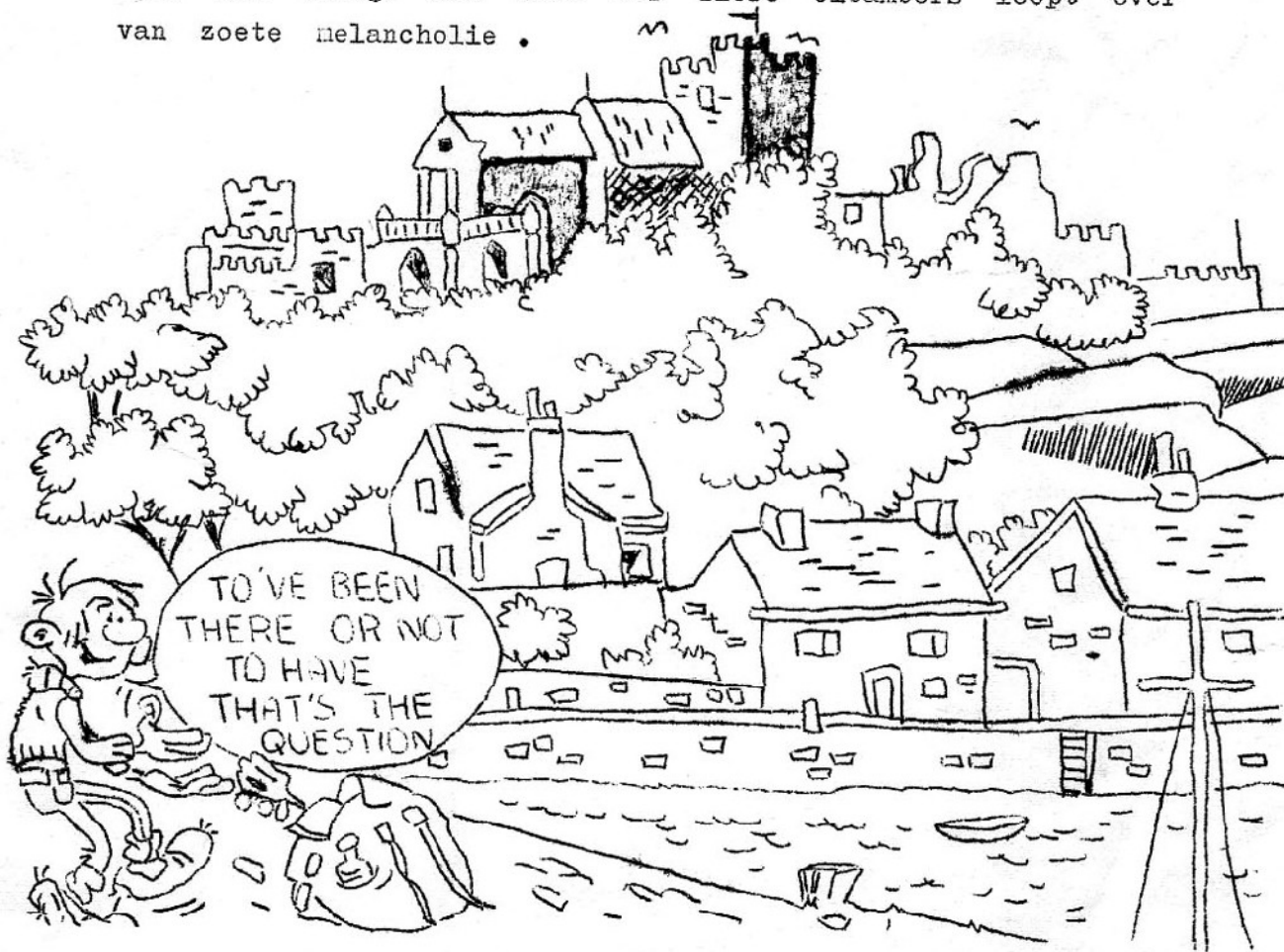
's Avonds optreden in Sion voor een hotel (Le Cerf). Het orkest leek door een mensenmenigte ingesloten. Johan heeft problemen , veel gemakkelijker was het immers platen te moeten verkopen dan mensen te moeten teleurstellen, daar de voorraad uitgeput is .

In " Le Cerf " genoten we daarna een verdiend avondmaal, overvloedig werd ook de wijn geschonken. Vol overmoed lieten we het zilte nat door onze keel vloeien. Reeds laat in de nacht vatten we de terugtocht aan . Het werd een woelige nacht. Bij de poëten, had vooral Alex hevige maagstoornissen. Grootvader Germain en André brachten het er gelukkiger van af dank zij een pilletje, maar niettegenstaande dat had André toch nog een kleine nachtmerrrie ! Dit alles verliep echter niet zonder moeilijkheden. De gebroeders Marc en Luc ruilden van plaats. Nico verhuisde met zijn bed naar veiliger oorden , tussen Jacques (de Jockey) en Jacques (van de Kluis), terwijl zelfs Eric verklaarde dat men zijn slaap stoorde. Guido van zijn kant ontpopte zich tot een toegewijde verpleegster en offerde enkele uren nachtrust op .

Maandag 8 augustus : EINDELIJK EEN KALME POESIS !

's Morgens vinden we een kalme poësis terug in "Ma Vallée". Iedereen drinkt coca of koffie, uitgezonderd Guido, maar die heeft wel zijn biertje verdiend. 's Middags wandelen we wat in Sion, terwijl het regent. Daar ontdekt Guido nog een oud familielid van hem (een of andere peter).

's Avonds optreden in Vissoie. In een prachtig kader, maar onder een bewolkte hemel begint het eerste nummer. Na vier nummers verjaagt de regen ons van het podium. Na enkele minuten wordt het duidelijk dat van verder optreden geen sprake meer kan zijn, en met spijt in het hart koçdigt E. H. Bouckaert onze overgave aan. Daarna voert de bus ons voor de laatste maal naar Nax terug. Het hart der fiere Cibambers loopt over van zoete melancholie.

Dinsdag 9 augustus : THE LAST DAY !

Afscheidsdag !

Na het morgenmaal hield E. H. Bouckaert een afscheidsrede. Vooral het afscheidnemend retorica dankte hij voor hun medewerking en opoffering. Verder drukte hij zijn dank uit voor het zeer goede verloop van deze reis, maar hij hield toch even zijn hart vast (niet van ontroering), toen hij dacht welke zware verantwoordelijkheid de zwakke schoudertjes van de poësis zouden te dragen hebben (zou dat misschien willen zeggen, dat er volgend jaar van een reis niets in huis zou komen?) Daarna overhandigden we nog geschenken aan de heer Melly, zijn vrouw en aan de heer Bauwens. Tanelijk vlot verdwenen alle koffers in de bus en zingend daalden we om 1 uur af naar Sion. Na de deugddoende frieten, reden we tot Montreux. Het meer van Genève was nu veel bekoorlijker dan zondagnacht (31 juli). Vandaar naar Besançon: W. C.'s met pedalen bleken daar een grote kwelling. Vooral André koerste druk rond, totdat hij met een stralend gezicht opdaagde, verklarend dat hij er ene gevonden heeft, een echte! een goeie! (W. C.) Een onvermoeibare chauffeur reed in een ruk door, na een ophoud rond 1 uur, tot Menen, waar hij ons rond zes uur dertig afzette aan de Grote Markt nr. 13. In een oogwenk werd alles gelost en wat later wees niets er op dat hier zoëven het vermaarde banjo-orkest (aus Menin) een prachtige reis beëindigd had.

Tot Volgend Jaar !!!

(hopen we !)